

ved den saakaldte § 2-Kontrol (godkendte private Slagtesteder med Undersøgelse af Dyrlæge baade før og efter Slagtningen, i det følgende betegnet »Kontrol II«) var henført til 1ste Klasse, *indtil 1. April 1933* som hidtil kunde forhandles i enhver Kommune. Disse Ændringer blev imidlertid udstemt i *Landstinget* efter Forslag af Udvalgets Flertal, der i det hele hævdede, at § 2-Kontrollen er lige saa effektiv og betryggende som Kontrollen i de offentlige Slagtehus, og derfor ogsaa mente, at Kød, hidrørende fra Slagtinger under denne Kontrolform, stadig burde kunne indføres og forhandles overalt i Landet, i hvert Fald naar det var henført til 1ste Klasse; om 2den Klasses Kød fra saadanne Kommuner foreslog Flertallet den særlige Regel, at der ved dets Indførsel til Kommuner med offentligt Slagtehus kunde fordres Betaling for Efterkontrol. Udover de Ændringer, som dette Flertallets principielle Syn paa Kontrollen gav Anledning til, foreslog Flertallet — og vedtog Landstinget — en Række Ændringer, hvoraf de væsentligste tog Sigte paa: at afskaffe den hidtil praktiserede 3die — og ringeste — Kontrolform (private Slagtesteder, hvor Syning af Dyrene har fundet Sted *efter Slagtningen*, i det følgende betegnet »Kontrol III«) fra 1. April 1938, fra hvilket Tidspunkt der ikke skulde kunne indføres Kød fra Kommuner uden paabudt Kødkontrol til Kommuner med saadan Kontrol, at give Pensionater, Forsørgelsesanstalter, Kostskoler o. lign. Ret til Slagtning som private Personer og at indskrænke Regeringsforslagets Paabud om Adskillelse af Detailudsalg med Kød af 1ste og af 2den Klasse til kun ubetinget at gælde i Kommuner med Kontrol I, medens Adskillelsen i Kommuner med Kontrol II kunde gennemføres af Kommunalbestyrelsen med Landbrugsministerens Samtykke.

Ved Begyndelsen af Rigsdagssamlingen 1931—32 blev Forslaget om Kødkontrol fremsat i Folketinget i den samme Skikkelse, hvori det blev forelagt i Samlingen 1930—31, da Lovforslaget, som det udtales i Bemærkningerne, i Landstinget var blevet vedtaget »i en ændret Skikkelse, som man paa principielle Punkter ikke kunde tiltræde«. I Folketingets Udvalg enedes man om et Kompromis, der i Udvalgets Betænkning fremtræder som en ny Affattelse af Lovforslaget, og i denne Skikkelse vedtoges Lovforslaget enstemmigt af Folketinget — saavel ved 2den som ved 3die Behandling uden nærmere Omtale. Denne Affattelse fik derefter ogsaa enstemmig Tilslutning i Landstinget.

I sin Redegørelse i Landstinget for de Forandringer, der ved den nye Lov foretages i de hidtil gældende Regler for Kødkontrol, fremhævede Landbrugsministeren som de